

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 247.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

μαχαράς ὅτι γὰρ ἔπαυσα εἰρήνῃ,
ἀλλὰ πῶς τῇ κακίᾳ σου ἐξουγυθῆναι
ἀποκρούσῃ, ἀλλὰ γὰρ φησὶν, εἰρήνῃ
πῶς ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. εἰρήνη γὰρ ὅ-
πως σκεῖν ἔστιν, ἢ τῇ δικαιοσύνῃ, ἢ
τῇ εὐσεβείᾳ σμικρομένῃ.

Εὐτολίῳ Διάκονῳ. σμζ.

Μὴ φοβῆ, ὃ μισοποιήσας ἱερὸν
πέρας, τὸς ἐλέγχειν μὲν ἀδυνα-
τούτας, ἐλέγχεσθαι δὲ ὡς οὐκ ἐπιμέ-
νης, ἀλλὰ πῶς παρήσται θεοστυχίας
μὲν ἀπὸ μαλαγυθῆναι. παρορνεῖα δὲ
κεκραμῆναι ὅτι δεικνύμενος, παρορ-
νεῖα ἀνύειν τὰ ὑπέρογκα. εἰ δὲ καὶ μὴ
ἀνύσας, ὡς γὰρ φησὶν, καὶ εὐσεβείας, καὶ
οἱ παρ' αὐτῷ ἔδόντων χειροτονηθέν-
τες ἀπὸ τῶ ἀμείβεσθαι κακῶν ἡρώσι,
μὴ ἐλιγώρει. ὁ γὰρ ἀκόμιτος καὶ
πασιπότης ὄφθαλμὸς ὁ μισοτόνης καὶ
καὶ φιλάγαθος, σὲ μὲν ἀμείψεται,
ἐκείνους δὲ ἀμυνῆται.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. σμδ.

Ἄγος ἡμῖν ἕνα γὰρ ὡς ἄρσῃς
καὶ κακίας ἐκείνητο, καὶ πολλὰ
πολλὰ λερόντων, ἐφίω ἐγὼ, ὅτι ἡρω-
μαι πάντας ἀνθρώπους καὶ ἐλαττώματα
ἔχειν, καὶ πλεονεκτήματα, ἀλλὰ τὸς
μὲν εὐδοκίμοις καὶ ἀρίστοις, μικρὰ μὲν
ἔχειν καὶ εὐτελῆ τὰ ἐλαττώματα. μέ-
γιστα δὲ καὶ ὑπερφύη τὰ κατ' ἁρτώματα.
τὸς δὲ ἄλλοις ἢ ἀναλογιστὰς τοῖς
ἐλαττώμασι τὰ πλεονεκτήματα, ἢ
καὶ πλεονεκτητῶν, ἢ καὶ πλεονεκτή-
ματα. εἰσὶ γὰρ ἀνθρώποι, ἀπάνθρω-
ποι μὲν, σώφρονες δὲ, ἢ ἀσελγῆς μὲν,
ἐλεήμονες δὲ, ἢ θεασίτατοι μὲν, ῥα-
δίως δὲ μεταβαλλόμενοι, ἢ ἀδίκαι
μὲν, μετρίοφρονες δὲ, ἢ ἀρπαγῆς μὲν,
ἐγκρατεῖς δὲ, ἢ ἀκρατεῖς μὲν γλώτ-
της, ἐγκρατεῖς δὲ ἡδονῶν, ἢ ἀκρατεῖς
μὲν ἡδονῶν, ἐγκρατεῖς δὲ γλώττης. ἢ
γατρός μὲν ἡθίονες, ὀργῆς δὲ κρείττο-
ντες, καὶ συλλήβδην εἰπεῖν ὅσα ἂν

cum vitio cōiuncta est, abiiciat ac p̄scri-
bat, hinc patet, quod alio loco ait, Pacem
meam do vobis. Pax enim verè ea est, quæ
iustitia & pietate cohonestatur.

Εὐτολίῳ Διάκονῳ. 247.

Ne eos, ὃ improbitatis odij sacrum des-
lubrum, qui cūm reprehendere nequeant,
reprehendi recusant: verūm dicendi liber-
tatem, à temeritate liberam, ac cum suaui-
tate cōiunctam p̄ te ferens, ea, quæ de-
cent, perfecturum te spera. Quod si etiam
minimè perficias, ut scripsisti, atque Euse-
bius, & ij, qui ab eo, contrà quàm fas erat,
ordinati sunt, pro eo atque tibi gratiam re-
ferre debebant, maledictis te incessant, ne
propterea elanguescas. In somnis enim ac
rerum omnium conspector oculus, qui &
improbos exosos, & probos charos habet,
tibi quidem vicem rependet, de ipsis au-
tem supplicium sumet.

Ζωσίμῳ Πρεσβυτέρῳ. 248.

Cūm nuper nobis de virtute ac vitio ser-
mo excitatus esset, ac multi multa dicebāt,
ad hunc modum ipse locutus sum. Nemi-
nem mortalium esse arbitror, qui non &
vitia & virtutes habeat: verūm optimi qui-
que ac probatissimi parva quidē & tenuia
vitia, maximas autem & excellentes virtu-
tes habent: alij verò aut pares vitiis virtu-
tes, aut superiores, aut etiam inferiores.
Sūt enim homines qui licet crudeles sint,
pudici tamen sunt: aut si impudici ac libi-
dinosi sint, tamen ad misericordiam pro-
pensi sunt: aut si audacissimi sint, facile ta-
men commutantur: aut si iniustitia labo-
rent, modestia tamen præditi sunt: aut si
rapaces sint, continentes tamen sunt: aut
si intemperanti lingua sint, à voluptatibus
tamen abstinēt, aut si ab iis nō abstineant,
abstinentis tamen linguæ sunt: aut si ven-
tris cupiditatibus succumbant, iracundia
tamē superiores sunt. Atque, ut summam